

En artikel fra [KRITISK DEBAT](#)

## Kort fra Rifondazione kongres i Napoli

Skrevet af: **Flemming Larsen** | Offentliggjort: 15. februar 2012

---

*Rifondazione fulde navn er Partito della Rifondazione Comunista - forkortet PRC. Rifondazione kongres denne gang blev afholdt i Napoli, december 2011*

### **Europas krise**

Kongressen var naturligvis præget af Italiens krise som en del af Europas krise. PRC har markeret sig som klar modstander af den nye "tekniske" Monti-regering. Berlusconis fald er selvfølgelig blevet hilst velkomment, men partiet havde klart foretrukket nyvalg. Kongressen slog fast, at Monti er et værktøj for EU og Den Europæiske Centralbank (ECB), og at regeringen frem for at være "teknisk" i høj grad er politisk som et andet udtryk for borgerskabet end Berlusconi.

Kongressen var meget kritisk over for ECB og EU's markedsfundamentalisme. Hele euro-konstruktionen opfattes som en fordel for de stærke økonomier - ikke mindst for Tyskland. Derfor er partiet også særdeles kritisk over for Merkels føren sig frem med krav til de sydeuropæiske lande.

PRC kræver, at ECB skal kunne købe statsobligationer i de trængte lande direkte i stedet for at købe dem fra bankerne. I det hele taget fremhæver partiet det helt specielle i, at ECB modsat alle andre centralbanker finansierer bankerne og ikke de suveræne stater.

Ifølge det vedtagne kongresdokument skal den europæiske konstruktion "gentænkes fra grunden". Det indebærer ny og mere demokratisk institutionsstruktur. Ændring af Maastricht-traktaten. Indførelse af Tobinskat. I stedet for den neoliberalistiske politik: en økonomisk politik der tilgodeser fuld beskæftigelse og miljømæssig og social omstilling af produktionen

Kongressen fremhævede også, at kampen mod den europæiske nyliberalisme er en fælles europæisk kamp, og der blev talt om muligheden for fælles aktioner. Endelig ønskede kongressen at styrke European Left.

### **Italiens krise**

Italiens gældskrise førte til Berlusconis fald, men der var ikke ubetinget begejstring for måden, det skete på. Der faldt adskillige kritiske ord mod præsident Napolitano, som først udnævnte Mario Monti til livsvarigt medlem af senatet for kort efter at bede ham indlede regeringsforhandlinger. Flere talere mente, at præsidenten havde ageret på grænsen til det forfatningsstridige. Den 'tekniske' regering fik imidlertid en meget stor parlamentsopbakning fra starten, idet kun det højrepopulistiske Lega

Nord ikke støttede. IdV (liberaldemokratisk parti) gjorde det med forbehold.

Rifondazione krævede nyvalg fra starten. At centrum-venstre partierne ikke straks gjorde det samme kan vise sig katastrofalt. Man førte faktisk klart i meningsmålingerne, mens situationen nu kan udvikle sig i mere 'mudret' retning.

Monti-regeringen er i gang med en 'manovra' med alle de kendte ingredienser: forhøjelse af pensionsalder, privatiseringer, indgreb i lønmodtagerrettigheder, forhøjelse af moms, ejendomsskat med brod mod de mere jævne ejendomsbesiddere - mens den formueskat, der har været nævnt, og som venstrefløj har satset stærkt på, tilsyneladende bliver en vag omgang.

Partiet forudser, at italienernes første lettelse over at blive af med Berlusconi hurtigt kan ændre sig til skuffelse og raseri, måske endda til angst, fordi ørerne tudes fulde af medieudsagn om, at dette er den eneste vej. Derfor lægger kongressen op til at komme hurtigt ud af starthullerne og satse på hård modstandskamp.

PRC's forslag er bl.a.:

- Nej til privatiseringer
- Halvere militærudgifterne
- En formueskat der batter
- Begrænse skat på lønarbejde
- Flere penge til de arbejdsløse
- Pensionerne skal ikke røres
- En plan for forebyggelse af naturkatastrofer
- Antimafia arbejde
- Generalstrejke

### ***Rifondazione, andre partier, bevægelser***

Et af de vigtige dokumenter på kongressen omhandlede bl.a. forholdet til centrum-venstre. Knap 20 procent følte sig ikke dækket ind af hoveddokumentet.

Meningsforskellen drejede sig først og fremmest om forholdet til centrum-venstre partierne. Mindretallet mente, at ledelsen gik for langt mht. at opbygge en 'fronte democratico', dvs. et samarbejde mellem 'sinistra', den rigtige venstrefløj, og 'centro-sinistra', de mere socialdemokratiske og socialliberale kræfter. Flertallet var for, at de ægte 'sinistra'-kræfter rigtignok skal skabe sig en stærk uafhængig profil og ikke gå ind i nogen regering, som man gjorde det i Prodi-regeringen med den katastrofale følge, at man røg helt ud af parlamentet. Men samtidig advarede samme flertal mod sekterisme, der kunne sætte partiet helt uden for indflydelse. Partiet skal som en af sine første prioriteter arbejde på at etablere et stærkt udenomsparlamentarisk 'sinistra'. Rifondazione har foreløbig kaldt en sådan bevægelse 'costituente dei beni comuni e del lavoro' (dvs. 'grundlæggende

bevægelse for fælles goder og for arbejde' - idet 'fælles goder' bl.a. står for vand, sundhed, uddannelse mv. - altså skal denne bevægelse bl.a. være et modtræk mod privatiseringer og privatiseringsplaner).

En sådan bevægelse kan måske medvirke til at skabe opbrud i centro-sinistra partierne. Her tænkes især på PD, det største af partierne, et hovedsageligt socialdemokratisk parti, som viser tegn på indre spændinger i forbindelse med forholdet til Monti-regeringen.

### **Federazione della Sinistra (FdS)**

PRC har dannet forbundet Federazione della Sinistra sammen med tre andre sinistra-organisationer, hvoraf den vigtigste er Partito dei Comunisti Italiani, som i 1998 skilte sig ud fra PRC. Dette forbund var også en anstødssten for mindretallet, som fandt, at det trak Rifondazione i moderat retning og i øvrigt var dannet af ledelserne i stedet for at være opstået nedefra. Flertallet opfattede ikke forbundet som et mål i sig selv, men som et skridt på vejen til en større venstrefløjssamling.

Det er overvejende sandsynligt, at man stiller op til næste parlamentsvalg under denne paraply. Meningsmålingerne er ikke særlig gunstige. I øjeblikket (7. feb.) står FdS til 2,5 procent i meningsmålingerne. Centrum-venstre partierne har tilsammen ca. 44 procent på nuværende tidspunkt med PD som det absolut største parti.

### **Forhold til SEL**

Nicki Vendolas parti var forsigtigt accepterende i forhold til den ny regering i starten, fordi dette partis mål var en alliance med centrum-venstre partierne PD og IdV, men efter regeringens seneste forslag er også SEL stærkt kritisk. På kongressen havde SEL valgt at lade sig repræsentere 'på lavt niveau'. Fra kongressens side appellerede man kraftigt til SEL om at være med i modstandskampen mod Monti-regeringen.

### **Forhold til IdV**

Italia dei Valori er et moralsk orienteret parti, ledet af Antonio Di Pietro, som var anklager i de politiske korruptionssager i starten af 90'erne. Di Pietro og hans parti har været de mest indædte modstandere mod Berlusconi. Di Pietro var til stede ved kongressen, hvor han kaldte sit parti et liberaldemokratisk parti og sagde, at hans parti og Rifondazione havde forskellige ståsteder, men at de alligevel af og til havde stået sammen i kamp. IdV startede med at give sin forbeholdne støtte til Monti, men er i øjeblikket ret kritisk.

### **Forhold til PD**

Der var PD-repræsentanter til stede på kongressen, men heller ikke på specielt højt plan. PD har varmt støttet Monti-regeringen, fordi de 'ansvarligt' måtte gøre, som EU sagde, men er alligevel i en kattepine nu efter regeringens socialt skæve udspil. Der

er interne spændinger i PD. Bl.a. har en af deres økonomer udtalt sig meget negativt om regeringens økonomiske politik.

### **Forhold til bevægelser**

At være med i bevægelser og selv forsøge at igangsætte bevægelser var kongressens allerhøjeste prioritet. Rifondazione skal være med, hvor tingene sker - det være sig når immigranter som protest har barrikaderet sig højt oppe på en kran, når arbejdere stemmer mod de nye skrappe Fiat-regler, eller når studenter går på gaden og demonstrerer: I nærmeste fremtid forsøger partiet at skabe bevægelser mod ECB, EU og landets egen Monti-regering. En af vejene bliver som sagt forsøget på at skabe en storstilet bevægelse til kamp for 'de fælles goder og for arbejde'.